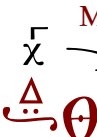
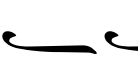
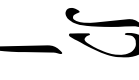
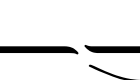

Τῇ ΚΣΤ' Σεπτεμβρίου.

† Ἡ Μετάστασις τοῦ Ἀγίου,
ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ Θεολόγου,
Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος Δι

 ^M + ^Δ   +
Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

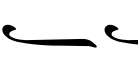
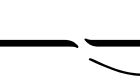

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

 ^M + ^Δ   +
 Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

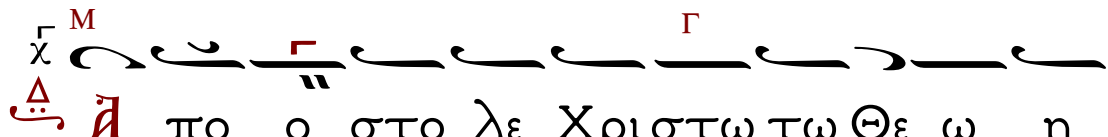
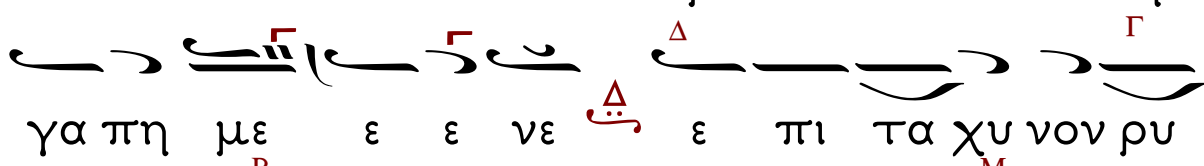
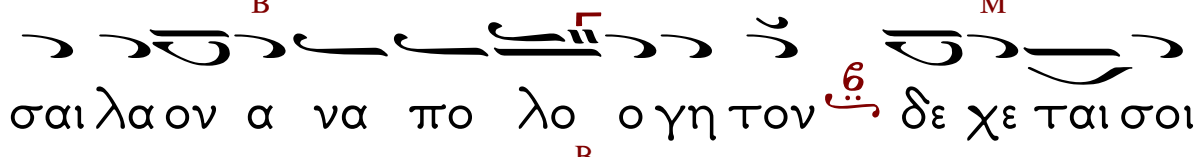
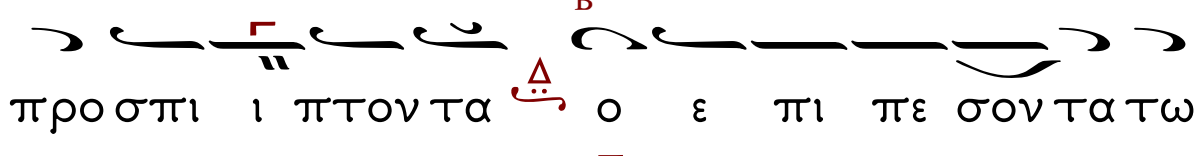
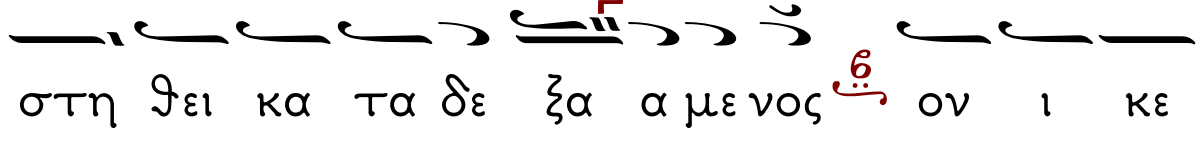
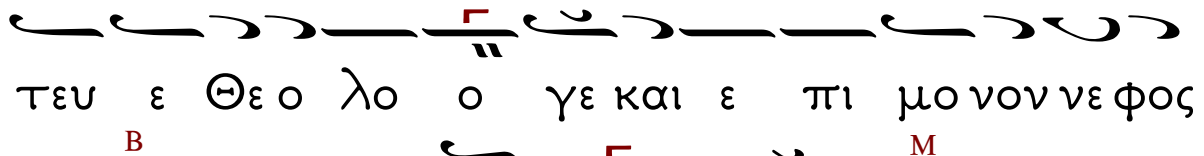
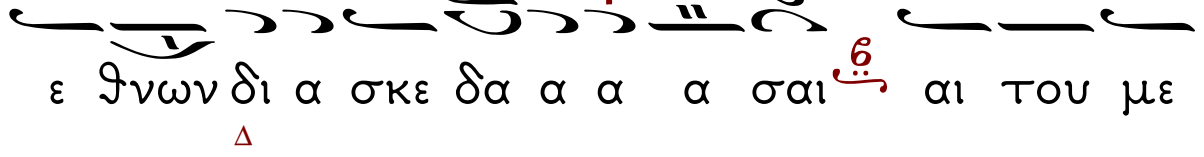
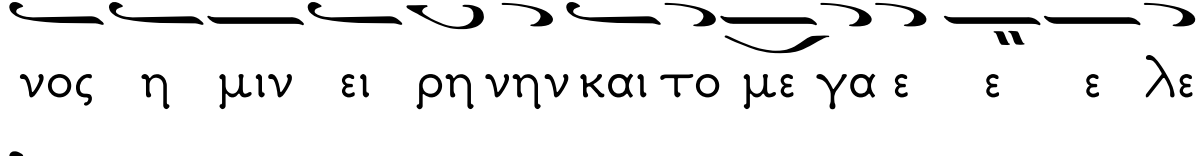

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

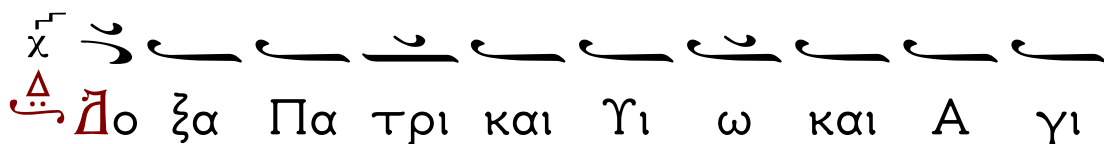

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Ύψχος Δι

 Δ πο ο στο λε Χριστω τω Θε ω η
 γα πη με _B ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ
 σαι λαον α να πο λο ο γη τον δε χε ται σοι
 προ σπι ι πτον τα ο ε πι πε σον τα τω
 στη θει κα τα δε ζα α με νος ον ι κε
 τευ ε Θε ο λο ο γε και ε πι μον ον νε φος
 ε θνων δι α σκε δα α α α σαι αι του με
 νος η μιν ει ρην ην και το με γα ε ε ε λε
 ος

 Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευματι

Δ

χ^M Δ ρο ο στο λε Χριστω τω Θεω η

γαπη με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ

σαι λαον α να πο λο ο γη τον δε χε ται σοι

προ σπι ι πτον τα ο ε πι πε σον τα τω

στη θει κα τα δε ζα α με νος ον ι κε

τευ ε Θε ο λο ο γε και ε πι μονον νε φος

ε θνων δι α σκε δα α α α σαι αι του με

νος η μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε

ος

Δ

χ^M Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Δ

χ Δ Παν τα υ περεν νοι αν παν τα υ περεν

δο ζα τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α 6 τη

α γνει α ε σφρα γι σμε νη και παρ θε νι

α φυ λατ το με ε νη Δ Μη τηρ ε γνω σθης

α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη θι νον 6 αυ

τον ι κε τευ ε σω θη ναι τα ψυ χας η μω ω

ων

Δ

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐ υἱὸς ἐπεκλήθης θείας βροντῆς, ὡς τὰ ὦτα κωφεύσας τῶν δυσσεβῶν, καὶ σάλπιγγος ἡδύτερον, διηχήσας ὥ πάνσοφε, εἰς εὐθείας καρδίας τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, καὶ ὡς γνήσιος φίλος, τῷ στήθει ἀνέπεσας· ὅθεν ἐξαντλήσας, τὸ τῆς γνώσεως βάθος, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν συνάναρχον, Ἰωάννη Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον, αὐτόμελον.*

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μῆτερ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς φύσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἄγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλιείας καταλιπὼν, τοῦ Σταυροῦ τῷ καλάμῳ πάντα σαφῶς, τὰ ἔθνη ἐζώγρησας, ὡς ἰχθύας Πανεύφημε· καὶ γὰρ καθὼς σοι ἔφη, Χριστὸς ἀναδέδειξαι, ἀλιεὺς ἀνθρώπων, ζωγρῶν πρὸς εὐσεβειαν· ὅθεν κατασπείρας, Θεοῦ Λόγου τὴν γνῶσιν, τὴν Πάτμον καὶ τὴν Ἑφεσον, ἐκαρπώσω τοῖς λόγοις σου, Θεολόγε Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον, ὅμοιον.*

Ενθυμούμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ταπεινός, ἄξια καὶ δέομαι, Θεοτόκε πανύμνητε· Πρὶν ἢ νύξ με φθάσῃ, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν ὀδηγοῦσα με·, ἵνα εὐχαρίστως, προσκυνῶν ἀνυμνῶ σου, τὴν ἄμετρον δύναμιν, καὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτοῦμαι σε, δοθῆναί μοι, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Ὡχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναπесὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς μαθητής, ἠρώτησας· Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἡγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἔνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· Ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονὼς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἵασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος, Οἶμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἥνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ᾠχου.

ᾠχος ᾠγτος

ᾠχ^Β
ἐκ νεοτη τοος μου πολλα
πολεμει με παθη⁶ αλλ αυτος αντιλα
βου και σωσον Σωτηρ μου⁶
ᾠχ^Β
Οιμισουντες Σιων αισχυνθητε
απο του Κυριου⁶ ως χορτος γαρ πυρι
εσεσθη⁺ απεζηραμμενοι^{Δίς}
ᾠχ^Β
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
ω Πνευματι⁶
ᾠχ^{Π Β}
Αγιω Πνευματι πασα ψυχη ζω
ουται⁶ και καθαρσει υψουται λαμπρυνεται⁶

τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ
 φι ως

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τον αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α
 πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ὦχος δ'.

Ε ις πα σαν την γην ε ζηλ θεν ο φθογ
 γος αυ του και εις τα πε ρα τα της οικου με
 νης τα ρη μα τα αυ του

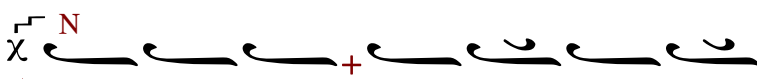
Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.

Τὸ τρίτον.

Εἰς πασαν τὴν γῆν ἐξηλ-
θεν ὁ φθογγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ περὶ τὰ
τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ οὐ-
ου ου ου ου ου

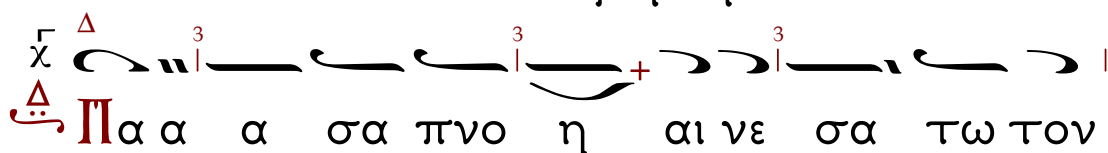
Καὶ ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὅρθρου.

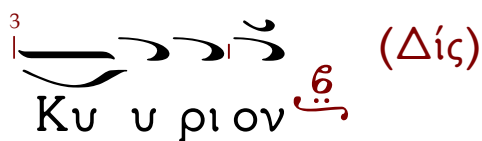
Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

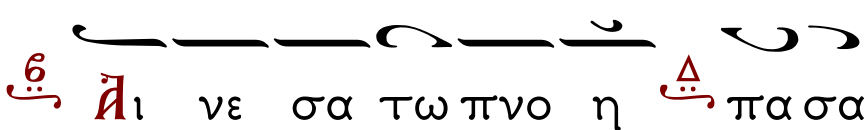
Ὁ Χορός:
Ἄ Κυ ρι ε ε λε η σον Ἄ

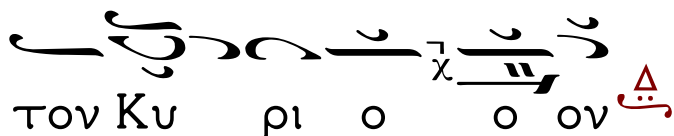
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Ἄ μη ην Ἄ

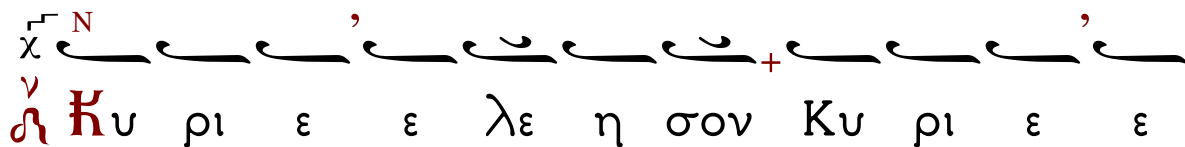

Ἄ Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

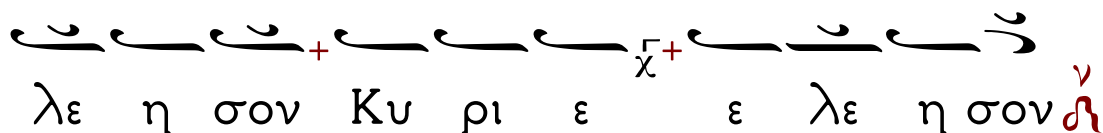

Κυ υ ριον (Δίς)
Ἄ

Τὸ τρίτον.
Ἄ ι νε σα τω πνο η Ἄ πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον Ἄ

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Ἄ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Ἄ

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὅρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: —————
Ἄ **Κ**αι τω πνευματισου Ἄ

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: —————
Ἄ **Δ**οξα σοι Κυρι εδοξα σοι Ἄ

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἁσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

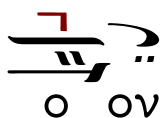
Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α
 γι ω Πνευματι **Τ**αις του Α πο στο ολου
 + πρε σβει αις ε λε η μον ε ζα λει ψον
 τα πλη θει των εμω ω ν εγ κλη μα των
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην **Τ**αις της Θε ο το ο
 + κου πρε σβει αις ε λε η μον ε ζα λει
 ψον τα πλη θει των εμω ω ν εγ κλη μα
 των

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πληθος των οι κτιρμων σου ε ζα λειψον
το α νο ο μημα α α μου
Θε ο λο γε παρ θε νε μα θη τα η γα
πη η με ε νε του ου Σω τη η η η ρος
ταις ι κε σι αι αις σου ου ου η μας πε
ρι σω ζε δε ο ο ο ο με ε ε ε θα α
πο βλα α α βης πα α αν τι ι ι ι ι ας
ο τι σου ου ε ε σμε ε ε εν ποιμνιο ο ο

ΚΑΝΟΝΕΣ.

Οί Κανόνες τῆς Θεοτόκου,
καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄.
Ὁ Εἰρμὸς.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν
Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος
δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν
παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ
δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὠραίαν ὡς περικαλῆ, ὅλην ὡς
ἁμώμητον, ἐν γυναιξί Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ
τὴν μήτραν ὥκησε, τὴν ἁμώμητον, ὃν δυσώπει
Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας
ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ
Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος
ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἰκέτευε,
δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς
ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν
ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον,
ὅλην ἀνεκαίνισας, ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου
τὴν αὖλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον
καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, Μάκαρ ἦν ἐκήρυξας, ἀπολαβὼν καὶ τῷ Λόγῳ συνόμιλος, γεγονὼς οὐράνιος, τοὺς πιστεύοντας τῷ σεπτῷ σου κηρύγματι, καὶ θεολογία, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις διαφύλαξον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρωμαλέον φρόνημα δεικνύς, πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς καὶ δεσμῶν τῶν τῆς φύσεως, καὶ τῷ Λόγῳ Πάνσοφε, λογικῶς τε καὶ νουνεχῶς συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας, τοὺς ἀλογωθέντας ἡλευθέρωσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανίων γνῶσιν εἰληφώς, θεολογικώτατα, τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας. Ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, εὐαγγελιζόμενος θεόσοφε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα,
ἐν γυναιξί σε καλὴν ἁσματίζουσι, Θεοτόκε
Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραῖζομένην Θεότητος· τὸν
καλλοποιὸν γάρ, Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ἐπερος Κανὼν, τοῦ Ἀγίου,
ὠδὴ α'. ᾠχος πλ. β'.
Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ τοῦ Πνεύματος βάθη τὸν λογισμόν, ἐλλαμφθεὶς ἐνέκυψας, καὶ τὴν γέννησιν ἡμῖν, τὴν φρικτὴν ἐτράνωσας βοῶν, Θεολόγε· Ἐν ἀρχῇ, ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατακαμπτόμενοι πλήθει τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαῖς, πίστει καταφεύγομεν πρὸς σέ, Θεολόγε, βοηθός, γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Δόξα...

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπά, ἱατρὸς ὡς ἄριστος, ἱασάμενος σοφέ, αἰωνίου λύτρωσαι ἡμᾶς, καταδίκης καὶ πυρός, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς, γεγονότα ἄνθρωπον, τοῦτον αἶτησαι Ἀγνή, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς πολλὰ, ἡμαρτηκότας αὐτῷ.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις, σκυθρωπάζουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Ἀχραντε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφους, δραστηκῶ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ αὐτός.

Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριάδος ἐφανερώσας, θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, Ἰωάννη θεομακάριστε, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ γλῶσσά σου γεγένηται, γραμματέως κάλαμος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεογράφως ὑποσημαίνουσα, τὸ σεπτόν τε καὶ θεῖον Εὐαγγέλιον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας σὺ τὴν ἄβυσσον, ἀνυμνήσω πάνσοφε, ἀναπесὼν θεόφρονι, παρρῶσίᾳ τῇ τῆς σοφίας πηγῇ, καὶ ταύτης θεοκῆρυξ ἐχρημάτισας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν μόνην παρθελεύουσαν, καὶ Μητέρα σέβομεν, ὡς σωτηρίας πρόξενον, γενομένην ἡμῖν Πανάμωμε, καὶ κόσμον ῥυομένην ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Ἦχος πλ. β'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῖ λαμπρῷ καὶ καθαρῷ, ὁμιλήσας τῷ
Λόγῳ, Θεολόγε τρισμάκαρ, ἐμυήθης παρ'
αὐτοῦ, τὰ ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν κτίσιν,
πᾶσαν κατεφώτισας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν, ἁμαρτίας
Τρισμάκαρ, τῇ στοργῇ συνδεσμῶν με, τοῦ
Δεσπότη καὶ Θεοῦ, ὃν ἀγαπήσας θερμῶς,
Θεολόγος, τούτου ἐχρημάτισας.

Δόξα...

Ἐδόθης πρόμαχος ἡμῖν, καὶ μεσίτης καὶ
ρύστης, καὶ πρὸς Κύριον πρέσβυς, καὶ
θαυμάτων αὐτουργός, καὶ ἰαμάτων πηγή,
Θεολόγε· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἦνίκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς
ἀπορρήτως, Θεοτόκε ἐν ξύλῳ, ἀνυφοῦτο τοῦ
Σταυροῦ, παρθένῳ τῷ Μαθητῇ, ὡς παρθένον,
Κόρην σε παρέθετο.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἐκφώνησις· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν...

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπесῶν, καὶ τὴν γνῶσιν τοῦ Λόγου καταμαθῶν, ἐνθέως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ καταγγείλας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασιν, Θεολόγε Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον, ὁμοιον.*

Ελεήμονα Λόγον καὶ συμπαθεῖ, ὥς κυήσασα Δέσποινα τοῦ παντός, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, πειρασμῶν καὶ νόσων, καὶ πάσης κακώσεως, καὶ τῆς αἰωνιζούσης φλογὸς ἐλευθέρωσον ὅπως εὐχαρίστως, τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν πλουτοῦν δοξάζωμεν, καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ βοῶμέν σοι πάντοτε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τὰ μεγαλεῖα σου Παρθέने, τίς διηγῆσεται;
βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ
πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος
καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Υψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης
τὰ βάθη ἔρευναν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ
ἀκατάληπτον, ὥσπερ οὖν ἄστρα ἐξαριθμῆσαι,
καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως
οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν, τοσούτοις
αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστός, ὃν ἡγάπησεν
ἔστεψεν! οὗ τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ
μυστικῷ δείπνῳ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ
φίλος Χριστοῦ.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν .

Τῇ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Μετάστασις
τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου, καὶ Ἀποστόλου, καὶ
Εὐαγγελιστοῦ, Φίλου, Ἐπιστηθίου, Παρθένου,
Ἠγαπημένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Πατὴρ παρέστης ἡγαπημένῳ Λόγῳ,

Πάντων μαθητῶν Ἠγαπημένε πλέον.

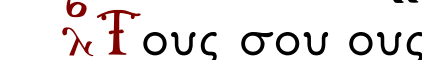
Πρὸς γε Θεὸν μετέβη βροντῆς παῖς εἰκάδι
ἕκτη.

Ταῖς αὐτοῦ Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἰχθὺς Ἰσχυρὸς

Ὡς α'. νοι ζω το στο μα μου και πλη
ρω θη σε ται Πνευματος και λογον ε ρευ ζο
μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο φθη σο
μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων και α α σω γη
θo με νος τα αυ της τα θ αυ μα τα

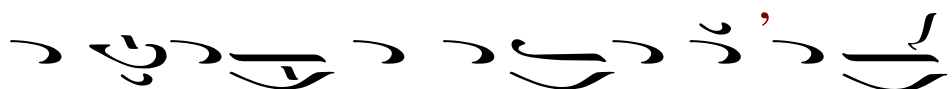
Ὡδή γ'.
 6 τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
 6 το κε η ζω ω σα και α φθo νος πη γη
 6 θι α σον συ γ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον
 6 στε ρε ω ω σον και εν τη θει α δο ξη σου
 6 ὁ ἀ' χορός
 6 στε φανων δο ξης α ζι ω σον 6

Ὡδή δ'.

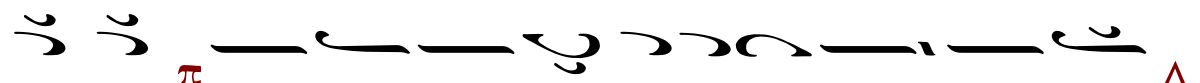
Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου
 λην λτης εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως λ
 σου του υ ψιστου λ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
 λ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε Δ δο ξα τη δυ
 να μει σου Κυ ρι ε λ

Ὡδή ε'.

Ε ξε στη τα συμ παν τα λ ε πι
 τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε λ εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι πα αν των Θε ον Δ και τε το κας α χρο
 νον Υι ον λ πα σι τοις υ μνου σι σε λ σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα λ

Ὡδὴ στ'.
⁶λ Τὴν θείαν ταυτὴν καὶ παντίμον τελοῦν

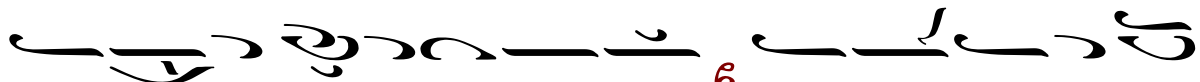

 τες εὐορτὴν οἰθεὶς οὐ φρονεῖς ^π9 τῆς Θεοῦ οὐ μὴ

 τορὸς ^π9 δευτεράς χειρας κροτῆσωμεν ^Δλ

 τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες ⁶λ

Ὡδὴ ζ'.
⁶λ Οὐκ ἐλάτρευσαν ⁶λ τῇ κτίσει

+
 οἱ θεοφρονεῖς ⁶λ παρὰ τὸν κτίσαντα ⁶λ

 ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν ⁶λ ἀνδρείως πατή

 σαντες χαίροντες ἐψάλλον ⁶λ ὑπερυ

 μνην ἡτέ ^π9 οὐ τῶν Πατέρων Κυρίου ^Δλ καὶ Θε

 ος εὐλόγητος εἰ ⁶λ

Ὡδὴ η'.
⁶λ Ἀίνου μεν εὐλογούμεν καὶ προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον

6
λ

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ο το οκος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το το τε μεν τυ που μενος νυν

δε ενεργου μενος την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψα λλου ου σαν τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ ψου τε εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ας

παν τας τους αι ω ω να α α α ας

παν τας τους αι ω ω να α α α ας

παν τας τους αι ω ω να α α α ας

παν τας τους αι ω ω να α α α ας

παν τας τους αι ω ω να α α α ας

παν τας τους αι ω ω να α α α ας

6
λ

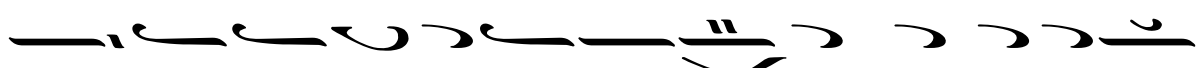
Τιμωτέρα Ἦχος^Γτος

Στίχος α'. ^χ⁶^Μ ^Β
⁶^λ **Μ**ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ⁶^λ και η γαλ λι α σε το πνευμα

μου ⁶^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι

μου ⁶^λ

^Β
⁶^λ **Τ**ην Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶^λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶^λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶^λ

Στίχος β'. ^χ⁶^Β
⁶^λ **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γε νε αι ⁶λ
^B
⁶λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶λ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶λ
 Σπῆχος γ'. ⁶λ ⁶λ 0 τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του ⁶λ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον

6
λ

^B
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

6
λ

Σπύχος δ^ν.
ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των

6
λ

^B
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

⁶σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶λ

Στίχος ε'. ⁶λ ⁶Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶λ πει νων τας ⁶λ ε

νε πλη σεν α γα θων ^Δλ και πλου του ουν τας ε

ζα πε στει λε κε νους ⁶λ

^M

⁶λ ^Δτην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δλ και

⁺ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

^Π

φιμ ^Δλ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
 κουσαν^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν

⁶
 λ

Σπῆχος στ'.^χ
⁶
 λ Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶
 λ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων ⁶
 λ

τω Α βρα αμ ^Δ
 και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος ⁶
 λ

⁶
 λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ
 λ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

^Π
 Σε ρα φιμ ^Δ
 την α δι α φθο ρως Θε ον

^B
 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τῶν Καταβασιῶν.

ἥ πας γηγενης λσκιρτατωτωπνευματι
 λαμπαδουχουμενος λπανηγυριζετωω
 δε α υλωννω ωωνφυσιςγειραιρουσα
 τα ι ε ρα θ αυμασια της Θεομη
 το ορος και βο α α α α τω χαιροις
 παμμακαριστε Θεο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε

6
λ

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βροντῆς υἱὸς γενόμενος, βροτοῖς ἐθεολόγησας, τό, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη, ἐπιπεσὼν τῷ στήθει γάρ· Πιστῶς τῷ τοῦ Δεσπότη σου, κἀκεῖθεν ἀρυσάμενος, θεολογίας τὰ ρεῖθρα, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος β'.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, παρισταμένη Πάναγνε, σὺν Μαθητῇ τῷ Παρθένῳ· Γύναι ἰδοὺ ὁ υἱός σου, ἀκήκοας τοῦ πλάσαντος, τῷ Μαθητῇ ὡσαύτως δέ, ἰδοὺ φησὶν ἡ μήτηρ σου· μεθ' οὗ σε πάντες ὑμνοῦμεν, Θεογεννητορ Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ἦχος λδ Νη

Χ Π Ν
Πασαπνο η αι νε ε σα α τω τον Κυ
υ υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε τον
Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ν ου ρα νων
αι αι νει ει ει τε αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι
στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε
ω
Ν
Αι νει ει ει τε αυ τον πα α α αν τες
οι Αγ γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι
νει ει ει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι
δυ να α α μεις αυ του σοι πρε ε πει υ υ

Ἰ ^N
 μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰ

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἦχος λ' αὐτὸ Νη

Ἰ
 Ἰ Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

 στει αις αυ του ⁶ λ αι νει τε αυ τον κα τα

 το πληθος της με γα λω συνης αυ του ⁶ λ

Μάκαρ, Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμῇ,
 τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλέον πάντων
 πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ
 παντεπόπτη Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν
 τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ
 ἀγνείας κάλλεσι καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ
 διάνοιαν θεομακάριστε.

Ἰ
 Ἰ Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

 γος ⁶ λ αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω

καὶ κὶ θὰ ρα

6
λ

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσών, τῆς σοφίας ἐξήντλησας, καὶ τὸν κόσμον ἥρδευσας, Ἰωάννη πανάριστε, τῇ τῆς Τριάδος γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

χ^Μ ^Β ^ν **Ἄ**ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω ⁶ ^λ αι νει τε αυ τον ⁶ ^λ εν χορ

δαι αὖς και ορ γανω

6
λ

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαινότατον, ὅμμα τὸν πάνσεπτον, Ἰωάννην ἄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

ἤ
Ἄ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις ⁶ λ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγ μου ⁶ λ ⁶ χ πα σα πνο η ⁶ λ αι νε
σα α τω τον Κυ ριον ⁶ λ

Εὐαγγελιστὰ θεσπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν
πηγὴν, βασιλείαν ἀσάλευτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον,
καὶ χαρὰν ἀνεκκλάλητον, καὶ θεωρίας θείας
ἀπόλαυσιν, καὶ πλουτοδότως Χριστοῦ
χαρίσματα, νοῦν ὑπερβαίνοντα, καὶ βροτῶν
διάνοιαν, γόνε βροντῆς, εὐαγγελιζόμενος, τῷ
κόσμῳ ἔλαμψας.

και αι το ο υ υ υ υ υ δω ωρ βλυ
 ζου ου ου σαν ε ε κη η η η η η η ρυ υ υ
 υ ξας εν ω ω την αι ω ω νι ον ζω
 ην πο ρι ζο ο ο ο ο ο ο ο με ε
 πο ο ρι ι ζο ο με ε ε θα ταις ψυ χαι
 αι αι αι αι αις η η η ταις ψυ χαι αις η η
 μων

ἄ ^N — — — — —
αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ωνων αμην
Δε ε σποι να προσ δε ζαι τας δε η η
η σεις των δουλων σου και λυ τρωσαι η
μας α πο πα α σης α να αγκης και θλι
ι ψε ε ως

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΥΝΤΟΜΟΣ
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ἦχος λ' Νη

Δοξα ασοιτω δειξαντι το φως δοξα εν
υψις ιστοις Θεω και επι γης ειρη
νη εν ανθρωποις ευδοκια
Υμνου ου μεν σε ευλογου μεν σε
προσκυνου μεν σε δοξολογου μεν σε ευ
χαριστου μεν σοι δια την μεγαλα
λην σου δοξαν
Κυριε Βασιλευ επουρανε Θε
ε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μο
νογενης Ιησου Χριστε και Αγιον

Πνευμα

ν
Α

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο

Υιος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρ

τιαν του κοσμου ελεησον ημας

ο αι αιρων τας αμαρτιιαν του κο ο

σμου

ν
Α

Προσδεεξαι την δεησιν ημων ο κα

θημενος εκ δεξιων του Πατρος και

ελεησον ημας

ν
Α

Οτι συ ειμονος Αγιος Συ ειμονος

Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θε

— — — — —

ου Πατρος αμην

ν
Α

N

ν
Α

Καθ ε καστην η μεραν ευ λο γη σω

— — — — —

σε ^Δ και αι νε εσω το ο νομα σου εις τον αι

— — — — —

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

— — — — —

νος

ν
Α

N

ν
Α

Κα τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

— — — — —

ρα ταυ τη ^Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

— — — — —

η μας

ν
Α

N

ν
Α

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

— — — — —

των πα τε ερων η μων ^Δ και αι νε τον και

— — — — —

δε δο ζα σμε νον το ο νομα α σου ^Δ εις τους

αι ω ωνασαμην

ν
Δ

^N
ν Δ Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας Δ κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε

ν
Δ

ν Δ Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε 6 λ δι δα

ζοον με Δ τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

ν
Δ

^N
ν Δ Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση

μιν εν γε νε α και γε νε α Δ ε γω ει

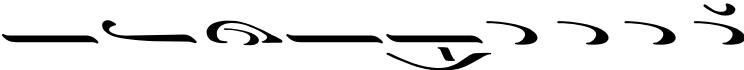
πα Κυ ρι ε ε λε η σον με Δ ι ι ασαι την

ψυ χη ην μου Δ ο τι η μαρ το ον σοι

ν
Δ

^N
ν Δ Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο

ο ον με ^Δ του ποι ειν το θε λη μα σου ^Δ ο τι
 συ ει ει ο Θε ος μου ^ν
^Ν ^ν ^Δ Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν
 τω φω τισου ο ψο με θα φως ^ν
^Δ ^ν ^Π Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
 νω σκου σι σε ^ν
^Ν ^ν ^Δ Α γιος ο Θε ος ^Δ Α γιος Ι σχυ ρος ^Δ
 Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας (τρίς) ^ν
^Ν ^Π ^ν ^Δ Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και Α γι ω
 Πνευ μα τι ^ν
^ν ^Δ Και νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι

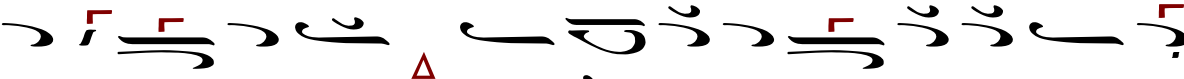

 ω νας των αι ω νων αμην

 Ἄ γι ος α θα να το σε λε η σον η μας
 Ἀσματικόν.

 Ἄ α γι ο ος ο Θε ε ος

 Ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ ρος

 Ἄ γι ι ος Α α θα α α α α να

 α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο

 ο ο ο ον η η μα α α α α ας

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

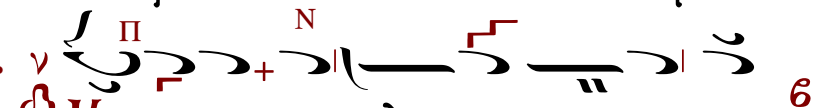
Ύψος Δι

Ἄ πο ο στο λε Χριστω τω Θε ω η
 γα πη με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ
 σαι λαον α να πο λο ο γη τον δε χε ται σοι
 προ σπι ι πτον τα ο ε πι πε σον τα τω
 στη ει κα τα δε ζα α με νος ον ι κε
 τευ ε Θε ο λο ο γε και ε πι μονον νε φος
 ε θνω ν δι α σκε δα α α α σαι αι του με
 νος η μιν ει ρην ην και το με γα ε ε ε λε
 ο ο ος

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' α' Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5.
 5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

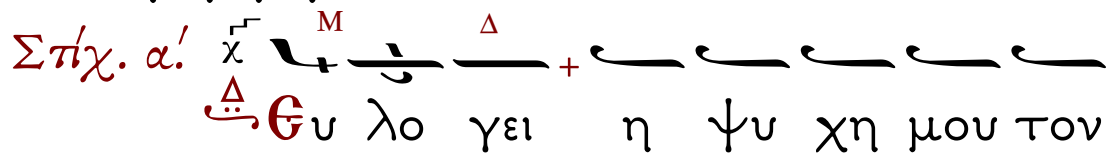
11.
 11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

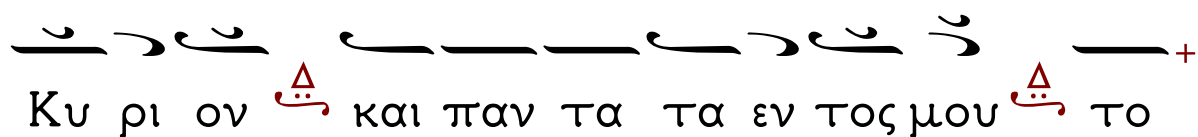
12.
 12.
 Coi Κυ ρι ε

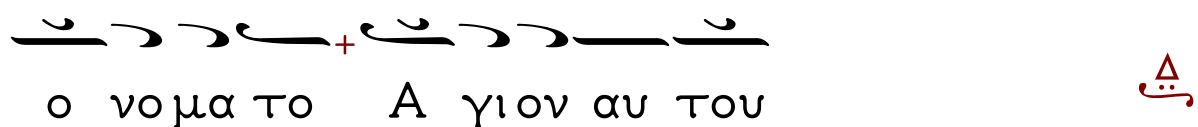
Ἀντίφωνον α'.

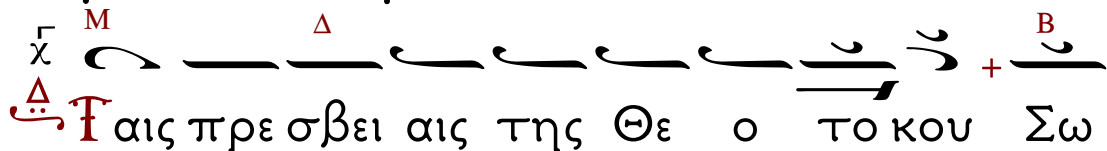
Ἦχος Δι

 Α μη η ην

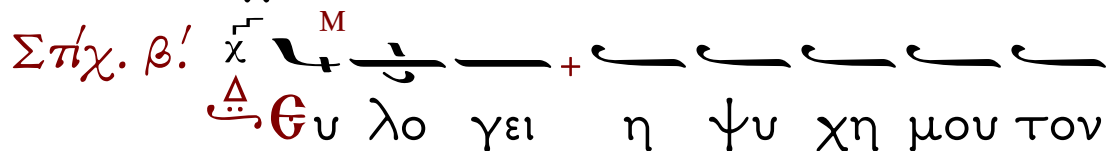
Σπ'χ. α' **Ε**υ λο γει η ψυ χη μου τον

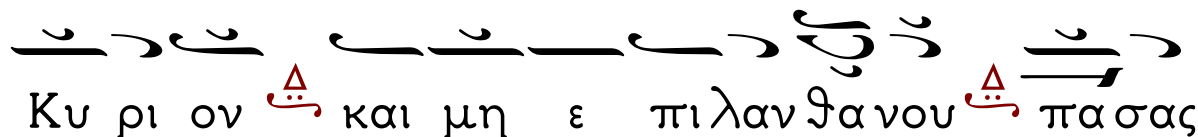
 Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

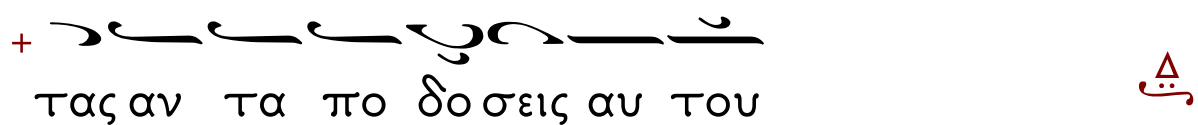
 ο νομα το Α γιον αυ του

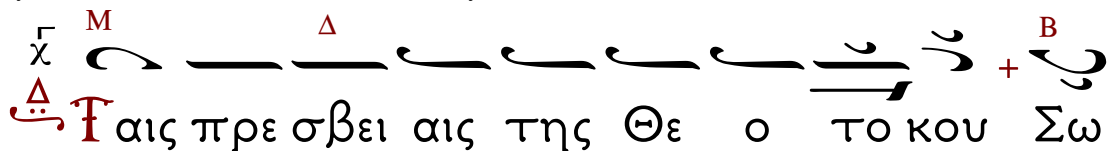
 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

   6

Σπ'χ. β' **Ε**υ λο γει η ψυ χη μου τον

 Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

6

زیت

ۛ

6

١٠

ۛ

6

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἰαῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω
τερῶσον ἡμᾶς
Ἀντίφωνον β'.

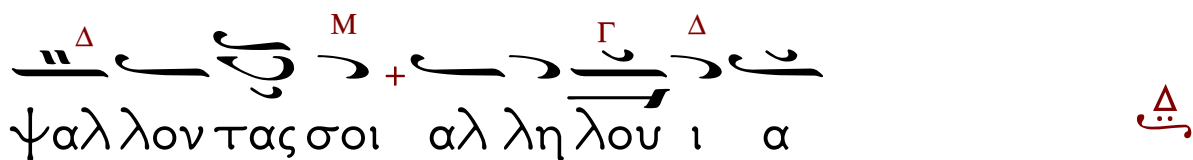
Ἄμην
Σπῆχ. α' Ἄνι νει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυρι
ον αἰνεσῶ Κυριον ἐν τη ζωῇ μου
ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ
Ἦῶσον ἡμᾶς Ὑιέ Θεοῦ οὐ ἐν
Ἀγγελοις θάυμαστο οὐ οὐ οὐ
ψαλλόντας σοι ἀλλήλου ἰα
Σπῆχ. β' Μακαριὸς οὗ οὗ Θεός

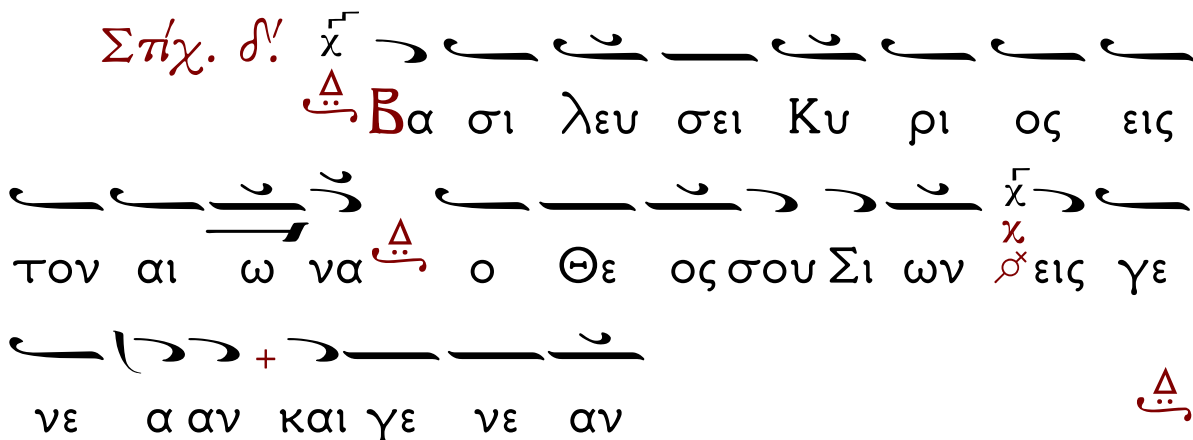
Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του

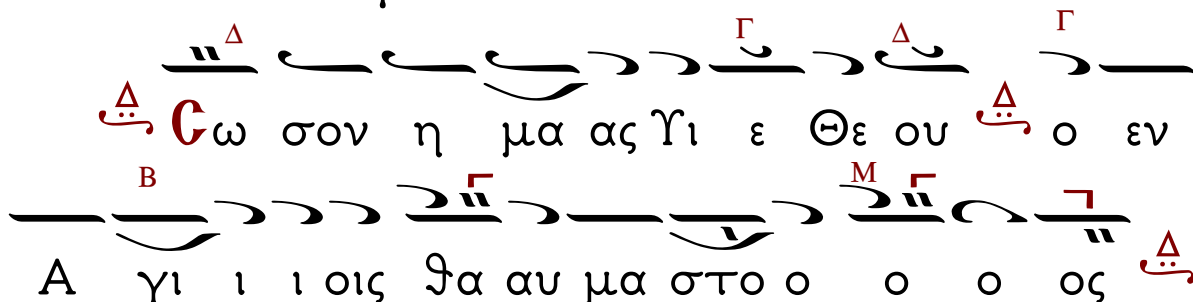
ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος
 ψ α λ λ ο ν τ α σ σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

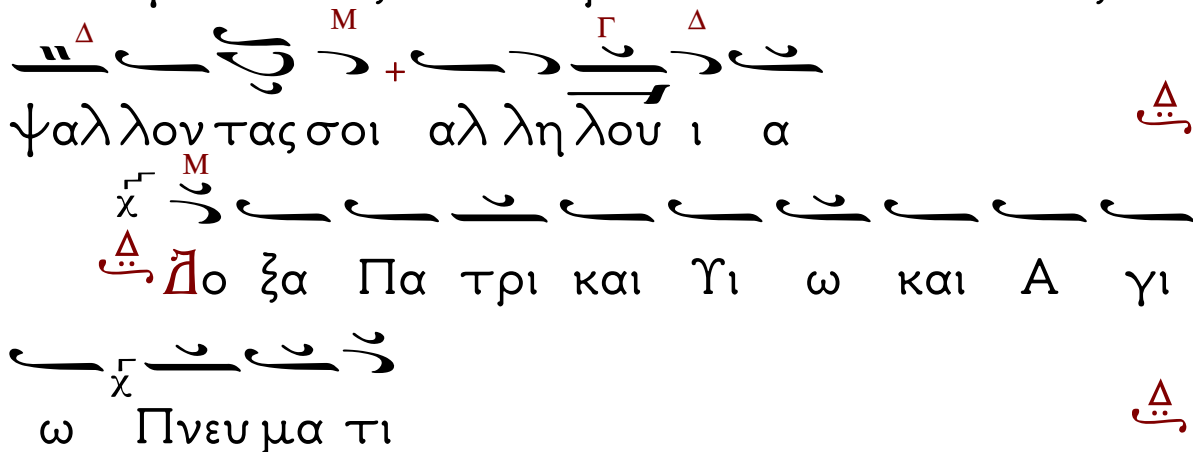
Σπ'χ. γ' τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 ν ο ν και αι την γην την θ α λ α σ σ α ν και πα αν τα
 τα εν αυ τοις

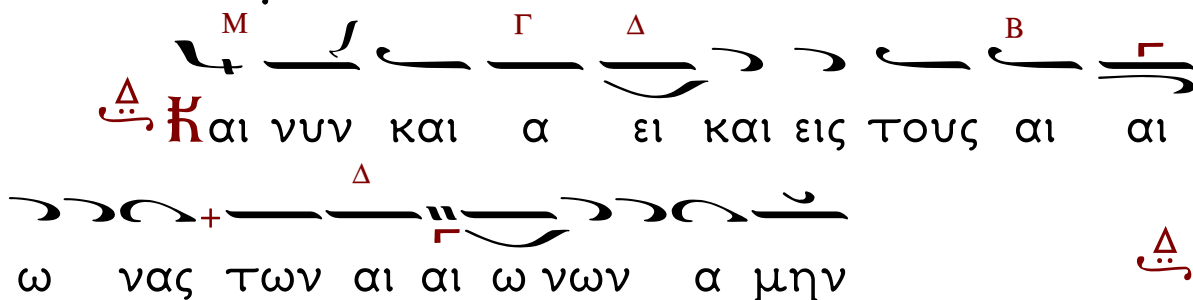
ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος

Σπύχ. δ'.

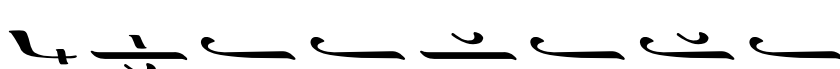

^M
^Δ
^Δ **Ο** μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
^Δ του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
^M
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B
^Δ ^Γ ^Δ
^Δ τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι
^B
^{ζ'} εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ
^B
^Δ παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτω σ ε
^M ^Δ ^Γ
⁶ ναν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^N ^M
^Δ ο Θε ος ^Δ θα να ατω ω θα να τον πα τη σας
^χ ^Δ ^χ ^M
^υ ει εις ων ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ ^B
^Δ δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^χ ^M ^Γ ^Δ
⁶ γι ω Πνευ μα τι ⁶ σω σον η μα α ας ^Δ

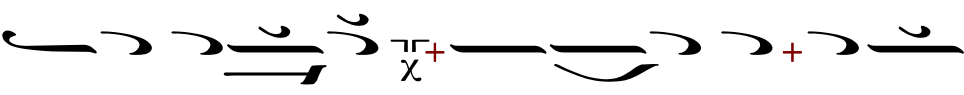
Τὸ γ' ἀντίφωνον.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Ἦχος Δι

Στίχος.
 Εἰς πασαν την γην εζηλθεν

 ο φθoγγος αυτου και εις τα περατα

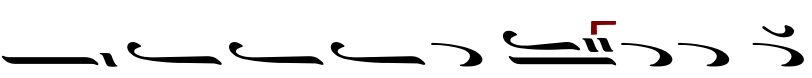
 της οικουμενης τα ρηματα αυτου

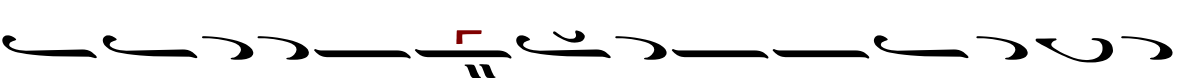

 Απο ο στο λε Χριστω τω Θεω η

 γαπη με ε ε νε ε πι ταχυ νον ρυ

 σαι λαον α να πο λο ογη τον δε χεται σοι

 προσπι ι πτοντα ο ε πι πε σοντα τω

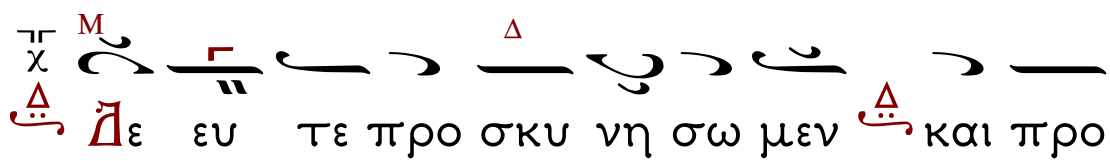
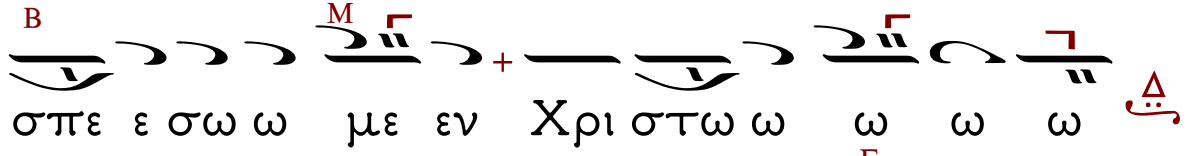
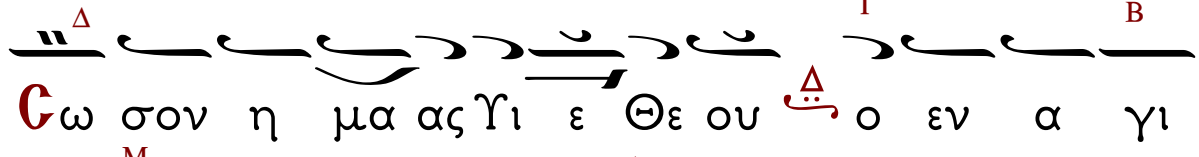
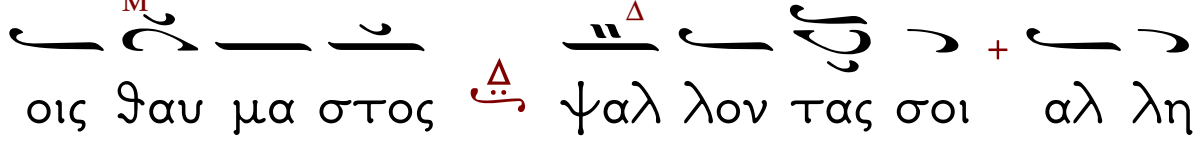
 στη θει κα τα δε ζα αμενος ον ι κε

 τευ ε Θεο λο ο γε και ε πι μονον νεφος

^B
ε θνων δι α σκε δα α α α σαι ⁶ αι του με
^Δ
νος η μιν ει ρηνην και το με γα ε ε ε λε
ο ο ος ^Δ

Εἰσοδικόν.

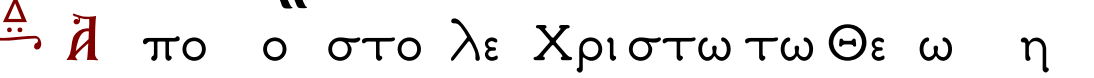
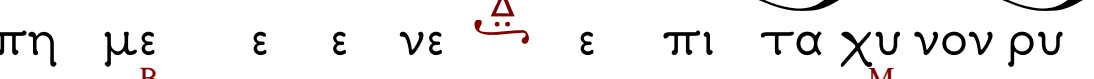
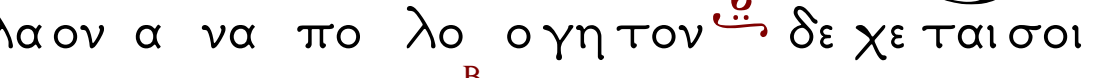
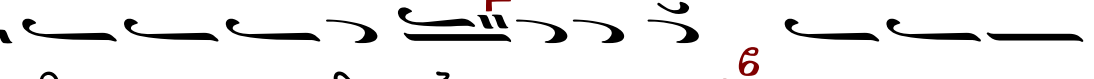
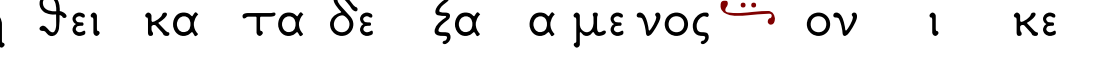
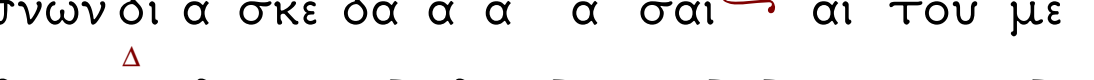
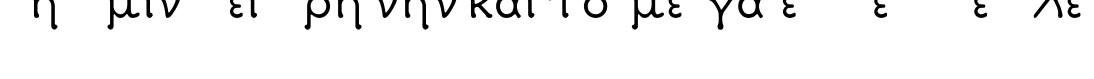
Ἦχος Δι

 Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω
  ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν α γι
 οις θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου ου ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Ύψος Δι

χ^M

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΕΤΑΓΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Ἦχος Δ'

Προστασι α των Χριστι α νων α
 καται αι σχυν τε με σι τει α προς τον ποι
 η την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ
 τω λων δε η σεων φω νας αλ λα προ φθα σον
 ως α γα θε εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
 εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι κε σι αν
 η προ στα τευ ου σα α α ει Θε
 ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Προκείμενον. Ήχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ
Ἀνάγνωσμα 4:12-19.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς

ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

ης οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης

 6 Δ ρη η η η η η η μα α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α τα ρη η μα τα α α α α α

 α α α α α α α α αυ του ου ου ου ου

 ου ου ου Αλ λη λου ου ι ι ι α

 α α α α α α α α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δ΄

Εἶδο μεν το φως το α λη θι νον
λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον
μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

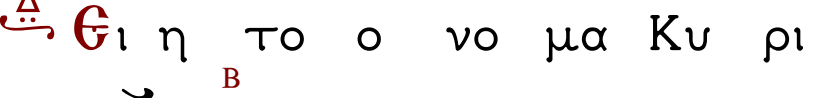
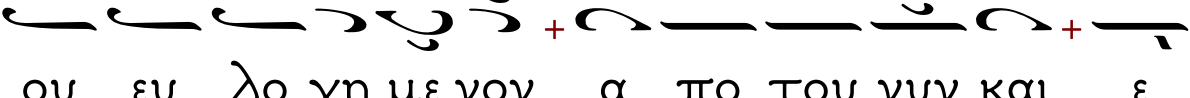
Ἦχος Δ΄

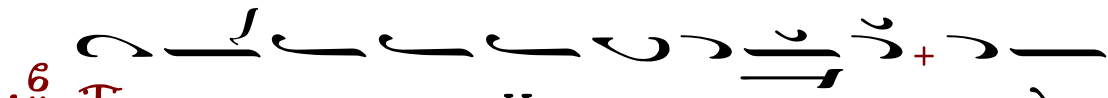
Ἀ μην α μην α μην
α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω
νι ον

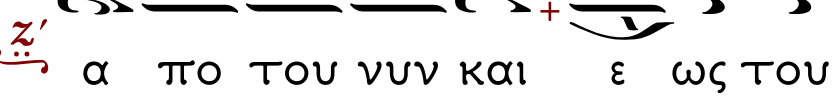
Πληρω θη τω το στομα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

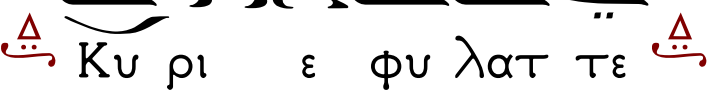

 Ἀ μ η ν Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
 ως του αι ω νος

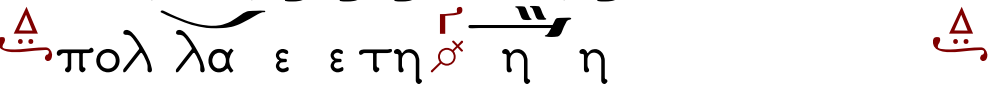

 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

 αι ω ω ω νο ο ος Τὸν Εὐλογούντα.

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.